

ligheder til den for Fabrikkerne almindelig Toldfriheds Erholdelse bliver i alle Maader allernaadigst approberet." Denne Resolution communicerede Commerce-Collegiet Generaltoldkamret under 21. Februar 1781, ikke ordret, men saaledes at derved „Silke, Dug og Løifabrikanternes forhen havde almindelige Rettighed til toldfri Indførsel af raae Materialier og Redskaber var igjentaaget og stadfæstet og tillige allerhøist approberet, hvad Generaltoldkamret havde foreflaaet om Beviislighederne.

Med Kongelig Resolution af 25de December 1810 ere Dug og Løimager=Laugets Mestere indrømmet gjensidig Frihed at drive Fabrikationen af Dugmager og Løimagervarer med lige Rettigheder.

Under 21de Januar 1815 foretog Generaltoldkamret allerunderdanigst, at „efter gamle Privilegier“ er der tillagt Silke, Dug og Løifabrikanterne toldfri Indførsel af raae Materialier og Redskaber til deres Fabrikker, og at ved allerhøieste Resolution 22de Januar 1781 hine Benaadninger „ere gjentagne og stadfæstede, samt tillige allernaadigst approberet“ etc. efter Commerce-Collegiets Skrivelse 21de Februar 1781. Da nu ikke en lige Frihed er indført i Klædefabrikantreprenuerernes Privilegier, men Billighed og Fabrikationens Betydning (i 1813 Verdi 2,221,986 Rbd.; underholdt 24—500 Mennesker) tale for at sætte dem paa lige Fod med Laugmestrene, indstilledes, „at Entreprenuerer for Klædefabrikker indtil videre maa nyde samme Toldfrihed, som er tilstaaet Dugmagerlauget og Dverfærermestrene ved deres Privilegier“, hvilket ved

Hendes Majestæt Dronningens allerhøieste Re-

solution af 25de Januar 1815 aller-naadigst bifaldtes.

Efterat denne Resolution under 31te Januar var meddeelt Commerce-Collegiet, fremsendte dette under 18de Februar en Fortegnelse paa dersfra udstædte Privilegier til Anlæg af Klædefabrikker og bemærkede, „at de Materialier og Redskaber, som Klædefabrikkerne behøve fra fremmede Steder og allerede ere specificerede i nogle ældre Privilegier, bestaae i: spannk og fariff Uld, Sumat, Farvetræ, Indigo, Cochenille, Krapp, Wiinsteen, Allun, Galæbler, Vitriol, og Vitriolte, Stedevand, Bomolie, Bald, Bau, Karteboller, Strubber, Kartere og Kradsere, hvid Sæbe, Prespapirer og Dverfærersaxe. — Men da Generaltoldkamret allerede ved

Circulaire af 11te Februar 1815 havde instrueret Toldstederne saaledes, at 1) Klædefabrikterne havde Toldfrihed paa de ovennævnte Artikler med Udeladelse af: fariff Uld, Allun, Vitriol, Stedevand, Bau, Prespapir og Dverfærersaxe; 2) Dverfærermestrene paa Karteboller, Prespapir og Dverfærersaxe, resolverede det paa Skrivelsen af 18de Febr. fra Commerce-Collegiet: „tages her blot til Efterretning for det første“. Heraf blev imidlertid Følgen, at Toldfrihed senere, i Anledning af indkomne Begjæringer, ligeledes blev tilstaaet for Allun (1818, 22de Octbr. til Kjøbenhavn), og grøn Vitriol (2den Decbr. 1823 til Fredericia), samt at ved Skrivelse 15de Juli 1824 til Kjøbenhavn Klædefabrikterne tilstodes Toldfrihed for Dverfærersaxe og Prespapir, ligesom Dverfærerne.

Med allerhøieste Resolution af 19de Marts 1819 bortfaldt Extraafgiften af raae Materialier, der indføres til Klædefabrikkerne, og for hvilke Toldfrihed